

ακὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, δὲν ἔχει χρεῖαν ὁ ψάλτης τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ βιβλίου, διὸ εἰς μάτην ἤθελε τὸ φέρει καθημέραν μαζί του.

Ἀλλὰ μάλιστα ἄρχισε νὰ βλέπῃ τὸ φῶς ὁ πρῶτος τόμος, ὅταν ἤξιώθην, καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος, τῶν πατρικῶν συμβουλευσας. Μὲ συμβουλευέετε πρῶτον διὰ τὴν εὐταξίαν τῶν χαρακτήρων. Πρὶν νὰ βαλθῇ εἰς τὰ πιεσῆρια τὸ βιβλίον, ἐπαρτήρησα τὴν πολλὴν ἀπ' ἀλλήλων αὐτῶν διάσασιν, διὸ ἐπάσχισα νὰ τοὺς πλησιάσω, ὡς τοὺς βλέπετε. Δὲν ἔλειψα διόλου ἀπὸ τὴν τυπογραφίαν, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσουν πολλά σφάλματα, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν συνθετῶν, διὸ ἐλπίζω νὰ εὔρετε ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς Δακίας, καὶ ἂν ὁ ἐδῶ διορθωτὴς δὲν εἶναι τόσον ἱκανὸς εἰς τὴν μουσικὴν, ὥστε νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν ἐκεῖ. Ἡ πείρα ὁμως θέλει δείξει τὴν διαφορὰν. Οἱ χαρακτῆρες ἔχουν σχῆμα ὠραιότερον, νομίζω, παραβαλλόμενοι μὲ τοὺς Βλάχικους (τῶν ὁποίων μέρος ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ ἴδω εἰς Παρισίους), μ' ὅλον ὅτι μόνος, καὶ χωρὶς βοήθειαν ἄλλης μουσικῆς χειρὸς ὁδήγησα τὸν, ὅστις τοὺς ἔχαρξε, Λεγέρον (*). Ἄν ἐκεῖνοι ἠθέλησαν νὰ μιμηθῶσι τὸ χειρόγραφον κείμενον τῆς μουσικῆς (μ' ὅλον ὅτι ἀκόμη εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ νὰ τὸ μιμηθῶσι), περισσότερον δὲν ἔκαμαν ἀπὸ ἡμᾶς, παρὰ ὅτι ἔχασαν τὸν καιρὸν τοὺς, διότι ἡ χειρογράφου σχῆμα ἔχουσι τὰ στρογγύλα, ἢ τυπογραφίας, τὸ αὐτὸ σημαίνουσιν· διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπροτίμησα τὰ Παρισινὰ γράμματα, ὡς πλέον καλλωπισμένα. Δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ ἡ διαφορὰ, Διδάσκαλοι· ἀλλὰ τολμῶ νὰ

(*) M. Léger, graveur, διάδοχος τοῦ ἐνδοξατάτου τυπογράφου Διδί-
του. Καὶ ὁ Α. Κάστρου ἔγινεν εἰς πολλὰ ὁδηγός, αἰς εἰδήσεων τυπογραφίας.